

Sinestèsia

Jordi Conill Salomé

SEQÜÈNCIA 1. ESCENA 1. BAR - DIA

Cristian, un jove de vint anys està assegut en una cadira situada al costat de la taula d'un bar. Pren notes amb un bolígraf en una LLIBRETA mentre beu un Nesquik. En la taula del costat hi ha asseguts una MARE amb un NEN. De sobte, Cristian aixeca la mirada de la seva llibreta i mira a la càmera.

CRISTIAN

Sóc en Cristian. Estic estudiant en un seminari i, si Déu vol, un dia seré capellà. Tinc entre mans un treball sobre la por que experimenta l'home del carrer quan escolta expressions com ara "A vegades veig morts" o "A vegades escolto veus", que posen en evidència la irrupció del sinistre en la nostra quotidianitat. El problema és que immediatament associem l'estrany amb coses dolentes, amb clars indicis de bogeria o de fenòmens sobrenaturals que amenacen la nostra integritat física i mental. Però em pregunto si no podríem interpretar el que qualifiquem de sobrenatural com manifestacions de l'oblidada presència de Déu en el món, de la presència del transcendent en la vida de cada dia. No ens caldria tenir fe i escoltar les veus i contemplar els morts abans de cridar?

El Nen, s'alça de la cadira, es gira i s'encara amb Cristian.

NEN

Algunes vegades veig veus.

MARE

(donant-li una clatellada al nen)

Calla! Perdoni el meu fill, el pediatre que el va atendre quan va nàixer estava borratxo i el va deixar caure. Ha quedat més o menys normal, però ara té els sentits confusos, veu els sons com si fossin columnes de llum... Sinestèsia, s'anomena. Vinga, anem-hi, no molestem aquest senyor.

(CONTINUED)

CRISTIAN

No molesteu, jo...

MARE

(posant-li la mà sobre el
muscle)

Tranquil!

La mare i el fill s'acosten a la barra. Entra EVA, una noia jove, d'una edat similar a la de Cristian i amb una aparença lleugerament desastrada. Mira durant uns instants la taula de Cristian i després s'hi acosta.

EVA

Que fas aquí?

CRISTIAN

Doncs, estic redactant un treball... I tu, qui ets?

EVA

Però... Aquesta és la taula de la Maria!

CRISTIAN

Qui és la Maria?

EVA

(agafant una cadira i
seient-hi)

La meva parella. Vaig trencar amb ella per una estupidesa.

CRISTIAN

Bé... sou...?

EVA

No, no som catòliques.

CRISTIAN

Com?

EVA

Ets seminarista, oi? Ho posa al teu treball.

CRISTIAN

Sí... estudio per ser capellà algun dia.

EVA

Tens alguna cosa en la mirada que em resulta familiar... Per què t'has assegut al lloc de la Maria?

(CONTINUED)

CRISTIAN

No ho sé,... suposo que m'agradava aquesta taula.

EVA

Entesos, però per què aquest lloc i no cap altre?

CRISTIAN

Ni idea... Pura coincidència, suposo...

EVA

Totes les coses tenen una explicació. Tu, en què creus?

CRISTIAN

Estudio en un seminari, evidentment crec en Déu.

EVA

En Déu? Sols en un?

CRISTIAN

Per descomptat!

EVA

Tampoc és gran cosa... Quan la vaig conèixer, la Maria era politeïsta, de la Wicca, el culte a les divinitats de la natura. Jo també vaig ser de la Wicca durant un temps, però després vam optar per l'ateïsmo. Encara així, ens agrada l'astrologia.

CRISTIAN

Molt bé! I a mi que m'importa, tot això?

EVA

(somriu)

Ostres, ets tan grogroller com la Maria! Segur que no la coneixes? M'estàs començant a recordar molt a ella...

CRISTIAN

No, no conec la Maria!

EVA

I el Seb, el coneixes? La Maria i el Seb van estar embolicats durant

(MORE)

(CONTINUED)

EVA (cont'd)

uns anys abans que jo m'hi emboliques amb ella. Quan la vaig conèixer, el Seb s'havia embolicat amb la Laura, la meva cosina segona per part de mare. Això li va fer molt de mal a la Maria, i per a venjar-se es va embolicar amb mi, que en aquell moment estava embolicada amb la Noemí, l'ex del Seb, que abans estava amb el Josep, l'ex de la Maria... O era del Seb? M'he embolicat, tornem al principi...

CRISTIAN

Prou! Para, si us plau! Conec un Sebastià..., és amic meu. Sé que va sortir amb una noia anomenada Noemí, però dubto molt que tingués a veure amb tota la gent de qui parles. Escolta, crec que me n'he d'anar.

EVA

Caram, crec que ja sé de què et conec!. Ets Àries?

CRISTIAN

Sí, sóc Àries. Vaig nàixer el 25 de març. Per què?

EVA

Igual que la Maria, el mateix dia. Quants anys tens?

CRISTIAN

Això és ridícul...

EVA

Com més aviat responguis, més aviat acabarem. Quants anys tens?

CRISTIAN

Vint.

EVA

Com la Maria.

CRISTIAN

Sí, com la Maria. Com milions de persones... On vols anar a parar?

(CONTINUED)

EVA

Crec que tu ets la Maria.

CRISTIAN

Com? Ets boja, Maria!

EVA

El meu nom és Eva. Tu ets la Maria.

CRISTIAN

Com et diguin! Però, com se t'ha passat una cosa tan delirant pel cap?

EVA

Maria, amor, com t'agrada jugar! És clar que ets tu!

CRISTIAN

No!

EVA

Vas nàixer el 25 de març, els teus pares s'anomenen Pau i Teresa i a l'escola sempre aprovaves amb excel·lent la religió. Hi havia dos companys teus, la Maite i l'Erik, que sempre es burlaven de tu i et deien cara de rata. Quan tenies dotze anys vas descobrir que t'agradava un company de classe, el Seb. Aleshores us vau fer amics, i vau estar junts durant uns anys fins que el Seb et va deixar. Ho recordes? Estaves perduda en la foscor fins que et vaig trobar.

CRISTIAN

No és possible... Moltes de les coses que has dit són reals, o ho podrien haver sigut... Però, no pot ser! Sóc un home..., no?

EVA

Ningú no és perfecte, Maria, les persones canviem. No em recordes?

CRISTIAN

No ho sé, ja no sé què pensar-hi... Però una cosa tinc clar: no et recordo!

EVA

Potser et vas fer mal i
necessitaves un canvi.

CRISTIAN

No ho sé. Tinc imatges confuses al
cap, però semblen molt llunyanes,
com procedents d'un lloc molt
remot. Déu meu, ajuda'm, perquè no
tinc on agafar-me...

EVA

És clar que sí! Maria, tu vas
passar del politeisme a l'ateisme.
Si vas fer aquest pas, per què no
pots tornar a fer-lo? La diferència
entre l'u i el zero et sembla un
abisme insalvable?

CRISTIAN

És la diferència entre l'existència
i la inexistència.

EVA

Una diferència basada en un sol
nombre! Renuncia-hi, Maria, torna
amb mi! Jo seré déu per a tu, mai
no estaràs sola.

CRISTIAN

No hi ha cap altre camí, oi?

EVA

Som pols d'estels, el nostre únic
déu serà el firmament i la nostra
única raó serà la il·luminació.

CRISTIAN

He d'anar al lavabo un moment,
d'acord?

EVA.

Sí, sí...

SEQÜÈNCIA 1. ESCENA 2. LAVABO - DIA

Cristian entra al lavabo. Dins només hi ha un mirall, una
aixeta i una pica. Obre l'aixeta, agafa una mica d'aigua i
es mulla la cara. Aleshores veu una resplendor i obre els
ulls. S'ha quedat cec.

(CONTINUED)

CRISTIAN
Ajuda! Ajuda!

Diverses persones, entre les que s'inclouen el Nen i la Mare, apareixen per la porta.

CRISTIAN
No veig res! Necessito ajuda, que
algú cridi el metge!

NEN
Algunes vegades veig veus.

CRISTIAN
Jo ara escolto llums...

EVA
Tranquil·la, no passa res. Tanca
els ulls.

Eva agafa una mica d'aigua de l'aixeta i li renta els ulls.
Cristian obre els ulls.

CRISTIAN
Eva, els meus ulls estan bé?

EVA
Estan perfectament. Ara hi pots
veure.

CRISTIAN
Però ja només veig silencis.